

NIEWIEŚCKI (2) *ai*

niewieścki (2), [**niewieski**].

D sg m skostn po niewieścku (2).

Sł stp: niewiescki, niewieski, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „niewiasta” ‘osoba dorosła płci żeńskiej’ (2) :

Wyrażenie przyimkowe: »po niewieścku« = w sposób charakterystyczny dla niewiasty; delikatnie, niemęsko; muliebriter Mącz, Cn (2): Alę gdy graią skakać y poniewieśccku tańczować/ niegodne ani prziltoyne to lą roskofzy męszczyźnie. KwiatKsiąż P3; Muliebriter, Niewieścim obyczáyem/ Po niewiescku. Mącz 235d; [Muliebriter, auff weibifche art. P. po niewiecku / niewieścím obyczáiem. Volck 389].

Synonimy: białogłowski, żeński.

Cf [NIEWIEJSKI], NIEWIEŚCI

MŚ